

[Axel Ivan Pedersen.]

lovs endelige vedtagelse. Der var der i hvert fald blandt de 17 medlemmer i udvalget enighed om, at man ikke burde krænke folks personlige frihed til selv at bestemme, hvad de ville nyde. Derfor kan jeg ikke rigtigt acceptere, at handelsministeren ligesom vil devaluere bestemmelsen med de bemærkninger, som han fremsatte. Jeg mener, at vi lige så godt i Danmark som i Sverige kan opføre visse afalkoholiserede vine på de spise- og vinkort, der findes i restauranterne.

Må jeg så endelig gøre opmærksom på, at jeg er glad ved at få at vide, at man har underrettet kommunalbestyrelserne. Det vil altså sige, at man har lagt et ansvar ud til kommunalbestyrelserne og følgelig vel også til politiet for, at disse bestemmelser overholdes.

Nu ligger det sådan, at det ikke er den eneste bestemmelse, der ikke bliver overholdt. Vi fik vedtaget, at der skulle være skilte i samtlige restaurationslokaler, i samtlige virksomheder, om den lavalder, der nu engang er fastsat i loven, på 18 år. Jeg har endnu aldrig set nogle af de skilte hængt op nogen steder. Og vi ved også, at bestemmelsen om, at der ikke må serveres for personer under 18 år, slet ikke overholdes, så der er i virkeligheden en opgave her for såvel handelsministeren som justitsministeren at tage op. Det håber jeg også, at spørgsmålet må give anledning til.

Handelsministeren (Erling Jensen): Jeg skylder at sige til hr. Axel Ivan Pedersen, at jeg ikke på noget tidspunkt har forsøgt en indsnævret fortolkning, men at vi, så godt som det har været os muligt har gennemgået alt foreliggende skriftligt materiale, der refererer denne lovs behandling, og at vi ikke i dette materiale kan finde nogen begrundelse for en udvidet fortolkning, der går så vidt, som hr. Axel Ivan Pedersen foreslår, at der skal være en absolut valgfrihed. Vi er enige i, at der skal være en valgmulighed, det tilsiger loven, og derfor har vi reageret, hvor der kun var en enkelt mulighed,

men vi må vel erkende, at både når det gælder alkoholfri drikke, og når det gælder alkoholholdige drikke, er der formentlig ingen restauratør her i landet, der overhovedet er i stand til at tilfredsstille alle tænkelige smagsinteresser.

Hr. Axel Ivan Pedersens specielle betragtninger om skiltning er i sig selv et nyt spørgsmål, men jeg skal meget gerne på den givne foranledning arbejde videre med den problematik også sammen med justitsministeren.

Må jeg så sige, at jeg vil gerne gå det skridt videre, at jeg på hr. Axel Ivan Pedersens foranledning vil tage en stilfærdig samtale med Centralforeningen af Hotelvært- og Restauratørforeninger i Danmark om denne problematik, men det bliver altså ud fra et forsøg på i al venskabelighed at drøfte mulighederne for også at dække den lidt mere festlige situations behov. Et sådant initiativ tager jeg gerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Søgaard* til undervisningsministeren:

„Har ministeren mulighed for at pålægge et seminarium at indstille en lærerstuderende til eksamen?“

Skriftlig begrundelse.

Odense seminarium har på baggrund af et større antal forsømmelser nægtet at indstille en studerende til den afsluttende lærereksamen. Da forsømmelserne i væsentligt omfang skyldes deltagelse i råds- og udvalgsarbejde for de studerende i Odense, kan den trufne afgørelse udmiddelbart virke mindre rimelig.

Søgaard: Vi gør jo meget i dette hus for at demokratisere forholdene på vore læreanstalter rundt omkring i landet, og det var vel først og fremmest universiteterne, der tog fat på at give eleverne medindflydelse på deres egne uddannelsesformer og på udviklingen på universiteterne.

På samme måde har man naturligt på